

Seurakunnan uudistus

Simo Papunen

Samuel oli antanut Saulille ohjeet ja Jumalan hengen käskystä määrännyt tämän kukistamaan amalekilaiset: *Mene siis nyt ja kukista amalekilaiset. Julista heidät ja heidän omaisuutensa Herralle kuuluvaksi uhriksi. Älä sääli heitä vaan tapa kaikki, miehet ja naiset, lapset ja imeväiset, härät ja lampaat, kamelit ja aasit. 1.Sam.15:3.* Mutta kun profeetta Samuel sitten sotaretken jälkeen kohtasi kuningas Saulin, hän joutui toteamaan, että käskyä ei ollut täytetty kokonaan, vaan ainoastaan osittain, ja Samuel tiukkasi Saulilta, joka väitti täyttäneensä Herran käskyn: *"Mitä tämä lampaiden määkinä sitten on? Entä lehmien ammuminen, joka tuolta kuuluu?" (1.Sam.15:14).*

Tässä on aika tarkka kuva nykyajan seurakunnasta. Useimmat uskovat tänä päivänä muistuttavat Saulia siinä mielessä, että he luulevat täyttäneensä Jumalan tahdon ja olevansa jäsenenä Jumalan seurakunnassa, jossa eletään "raamatullisesti". Vain harvat tajuaavat sen, minkä Samuel ymmärsi heti. Niitä hengen täyttämiä (apostolisia) kristittyjä, joilla on "viisauden ja ilmestyksen henki", ei voi huijata. Tätä lampaiden määkinää ja lehmien ammumista ei voi piilottaa tai salata. Tarkoitin: länsimaisen kristillisyyden harha-askeleet ovat avoimesti ja julkeasti läsnä kaikkialla, missä tämä vanha viini täyttää vanhat leilit ja missä tämä tottelemattomuus rehottaa.

Minäkin sain vastaan nuorena uskovana, kun hakeuduin seurakunnan yhteyteen - kuin sylkäisyn silmilleni - tämän kysymyksen "mitä tämä lampaiden määkiminen sitten on?" En tiedä tänä päivänäkään, mitä perusteita kyseisen loukkauksen esittämiseen oli, koska niitä ei esitetty. Minä aion kuitenkin esittää perustelut ja kertoa avoimesti, mikä minun mielestäni on tämän päivän seurakunnassa "lammas tai lehmä, joka pitää teurastaa". Valitettavasti en voi sanoa, että tämä koskee ainoastaan jotakin yksittäistä kirkkokuntaa - tämä koskee kaikkia, enemmän tai vähemmän.

Uuden liiton seurakunnassa on vain yksi johtaja, Jeesus. Koska Jumalan Poika on ylösnoussut ja Istuu Isän oikealla puolella, häntä edustaa maan päällä Pyhä Henki. Pyhä Henki ottaa Kristuksen omasta ja antaa meille. Me olemme kaikki veljiä ja sisaria keskenämme. (1) Hierarkinen johtajuus ei kuulu Jumalan seurakuntaan. Koko sana "johtaja/johtajuus" on harvinainen Uudessa testamentissa. Johtamisella tarkoitetaan jotakin aivan muuta kuin mihin olemme tottuneet työpaikoilla ja yleensä ihmisten maailmassa. Seurakunnassa johtaja on henkilö, joka palvelee niin, että voi olla esimerkkinä muille. Armoitus, mikä tahansa se onkin, ei voi olla toisten yläpuolelle asettumista. Sen tulee pikemminkin olla asettumista toisten alapuolelle - palvelemista. Seurakunnassa ei kukaan saisi oman asemansa vuoksi pakottaa muita tahtoonsa ja pelkällä käskyvallalla toteuttaa asioita. Se on vastoin Jeesuksen johtajuutta, koska se kumoo Pyhän Hengen johtajuuden. Sama pätee kollektiiviseen johtajuuteen: vanhimmisto tai muu kollektiivinen elin ei voi kävellä Jeesuksen johtajuuden ylitse.

Samalla, kun johtajuus ymmärretään oikein, tajutaan myös, että seurakunta ei ole yhden miehen show. Nykyään on yleistä, että seurakuntaa johtaa yksi pastori tai pastoripariskunta.

Tämäkin lehmä kuuluu teuraaksi. Kaikki toiminta, jossa joku yksilö nostetaan jalustalle, on ihmisviisauden mukaista. Jumalan valtakunnassa Jeesus on Herra ja jokainen ihminen, joka korottaa tai korotetaan "maallikoiden" yläpuolelle, vastustaa Jeesuksen herruutta. (2) Seurakunnassa ei saa olla erikseen papistoa ja maallikoita.

Kun jollakin on aito näky, se tulisi voida omaksua seurakunnan näyksi, jota toteutetaan kollektiivisesti. (3) Näyn saanutta henkilöä ei saa syrjäyttää toteutuksesta. Jos joku pitää seurakuntakoneistoa niin tehokkaana organisaationa, että se voi nielaista yksittäisen henkilön saaman näyn ja viedä sitä läpi ihmisjohtoisesti, hän on pahasti väärässä. Sellainen ihminen kumoaa Pyhän Hengen johtajuuden ja syrjäyttää toteutuksesta ne, jotka Jumala on valinnut näkyä toteuttamaan. Muistan, kuinka pienryhmämme teki yhdessä työtä. Kun ensimmäinen ihminen sitten tuli uskoon, ansio siitä annettiin eräälle yksittäiselle henkilölle, vaikka se kuului koko ryhmälle. Tällaista kunniaa yhteisen vaivannäön hedelmistä ei kukaan saa varastaa itselleen. Sillä tavalla luokitellaan ihmiset eri kasteihin eikä se ole Jumalan tahto. Mutta se, että kyseisen henkilön nosti jalustalle nimenomaan seurakunnan pastori, osoittaa vain, että järjestelmä tuottaa omankaltaisiaan hedelmiä - väärä järjestelmä tuottaa vääryyksiä, väistämättä.

Ihmisten tapa hoitaa asioita on vastakohtainen sille, mitä Jumala tahtoo. Niinpä se vimma, jolla järjestäydymme erilaisiksi instituutioiksi, on lihallista. (4) Uuden liiton seurakunnan ei ole määrä olla instituutio, ei kirkkolaitos eikä järjestö. Kirkkolaitoksia ja järjestöjä johdetaan inhimillisellä kaavalla. Joku on johtaja, joku on alempi johtaja ja joku on johdettava työntekijä. Tällaista ei Kristus suunnitellut seurakuntaansa. Seurakunnassa on vahvoja ja heikkoja ja vahvojen tulee kantaa heikkojen vajavuuksia, mutta esimiehiä ja alaisia ei ole.

Huomaamme myös, kun luemme Uutta testamenttia huolellisesti, että (5) palkattuja pastoreita ei seurakunnista löydy. Tämä vanha lypsylehmä pitää toimittaa teurastamolle mitä pikimmin. Antaminen on kristillinen hyve ja erityisesti kehoitetaan arvostamaan niitä, jotka "toimivat teidän johtajinne" (1.Tess.5.12), ja arvostamiseen kuuluu myös maallisen hyvän jakaminen, mutta johtajillekaan ei kehoiteta antamaan palkkaa seurakunnan yhteisestä kassasta. Tämä "leipäpappi"-ongelma on vanha ja ratkaisematon kysymys nykypäivän seurakunnissa.

Jokainen, joka on lukenut läpi Uuden testamentin edes kerran, huomaa varmastikin, että seurakunnalla (6) ei ollut omia kokoontumistiloja, vaan uskovat kokoontuivat kodeissa ja "Salomon pylväikössä" ja missä vaan sopivassa paikassa. Uskovien oli määrä elää ihmisten keskellä eikä erottautua heistä ja piiloutua johonkin neljän seinän sisään pitämään sisäänlämpiäviä kokouksia. Seurakunnan tuli olla ulospäin suuntautunut ja alati liikkeellä eikä juuttua jonnekin keskinäiseen salaseuraisuuteen, jossa puheetkin muuttuvat ajan oloon kaanaankielisiksi - jargoniksi, jota kukaan ulkopuolinen ei ymmärrä. Niin, en tiedä, voinko suositella kirkkorakennusten purkamista tai pois myymistä, mutta uskon, että lopun ajan uudistunut seurakunta, joka toteuttaa alkuseurakunnan ihanteita ja tuo tälle maapallolle kenties sen viimeisen herätyksen, ei rakenna kalliita pytinkejä itselleen.

Seurakunnan tulee olla evankelioiva ja laajeneva. Seurakunnan (7) päätehtävä ei ole yhteen kokoontuminen, vaan hajautuminen ympäröivään maailmaan ihmisten voittamiseksi

Kristukselle. Lopun ajan seurakunta tulee olemaan sieluja voittava ja "herätystä" ylläpitävä seurakunta sen sijasta, että se nyt keskittyy itseensä ja rakennuksiinsa.

Lopuksi voimme ottaa esiin Agagin, Amalekin kuninkaan, viholliskansan johtajan. Mitä hän edustaa? Hän on tavallaan koko ongelman ydin ja edustaa kaikkia edellämäinittuja lampaita ja lehmiä, jotka olisi pitänyt hävittää. Toisin sanoen hän edustaa kaikkia niitä ongelmia ja sitä tottelemattomuutta Pyhälle Hengelle, joka on niin salakavalasti vallannut nykypäivän seurakunnat. Voitaisiin sanoa, että hän edustaa lihallisuutta ja ihmisviisautta, ihmisen tapaa johtaa ja järjestellä asioita. Niin kauan kuin hän on hengissä, niin kauan ei seurakunta voi olla voitollinen eikä antautunut Kristuksen johdettavaksi. Huomaamme, että Saul ei kyennyt tappamaan Agagia, vaan Samuel iski hänet kuoliaaksi (1.Sam.15:33). Nykyajan seurakuntakin tarvitsee profeettoja, jotka tekevät tämän "likaisen työn".

Kun hahmottelemme niitä suuntaviivoja, joiden mukaan seurakunnan kurssia pitää korjata, emme varsinaisesti asetu CAWKIa vastaan (seurakunta-sellaisena-kuin-me-sen-tuntemme) emmekä varsinkaan tarkoita sanoa kenellekään pastorille "mene maalliseen työhön". Nämä muutokset on ensin saatava aikaan ajattelussa, korvien välissä ja sydämessä. Ne tähtäävät siihen, että uskontunnustuksemme "Jeesus on Herra" toteutuisi seurakunnassa emmekä enää ota asioita ihmisten käsiin. Jumala luo aina jotakin orgaanista, me ihmiset organisoimme. Meidän on kaikin tavoin opittava välttämään ihmistekoista ja toimimista ihmisten tavalla ja seuraamaan kaikessa kuuliaisuudessa Herraa. Uskon, että riittää, jos noin tusina ihmistä voisi Suomessa omaksua aidosti tämän apostolisen ajattelutavan, niin Jumala voi heitä käyttää tulensa sytyttäjinä ja uuden herätyksen tulenkantajina ja tuli lähtee leviämään kulovalkean tavoin. Nämä uudet uskovat, jotka siitä herätyksestä uskoon tulevat, ovat sitten se paljon puhuttu uusi viini uusissa leileissä. Tässä tähyämme tulevaan sukupolveen. Voin itse omalta osaltani edistää Pyhän Hengen työtä, kun hän maailmanlaajuisesti puhuu näistä asioista, mutta en ole ollenkaan varma, ehdinkö itse mukaan tulevaan herätykseen. Toivottavasti voin kylvää joitain siemeniä sen tulemisen vauhdittamiseksi.